

APOCRYPHA

TOBIT O FEIBL Y BRENIN 1611

www.Scriptural-Truth.com

Tobit

Llyfr Tobit

{1:1} Llyfr geiriau Tobit, mab Tobiel, y mab Ananiel, mab Aduel, mab Gabael, o y had o Asael, o'r llwyth Nephthali;

{1:2} sydd yn amser y Brenin Enemessar o Assyrians y Roedd caeth harwain allan o Thisbe, sydd ar yr ochr dde y ddinas honno, a elwir Nephthali yn Galilee briodol uchod Aser.

{1:3} Tobit wedi cerdded holl ddyddiau fy mywyd yn y ffyrdd o wirionedd a chyfiawnder, ac fe wnes I nifer o almsdeeds i fy

Brethren, a 'm cenedl, a ddaeth gyda mi i Nineve, i tir y Assyrians.

{1:4} a pan oeddwn yn fy etholaeth i wlad ei hun, yn y tir o Israel yn ond ifanc, pob llwyth o Nephthali fy nhad Gostyngodd o Tÿ Jerwsalem, a ddewiswyd allan o holl llwythau Israel, a dylai'r holl llwythau aberthu

yno, lle y Deml meddiannu'r mwyaf uchel
cysegrwyd a adeiladwyd ar gyfer pob oedran.

{1:5} awr bob y llwythau a bu'n ymladd gyda'i gilydd, ac yn y
Tŷ fy nhad Nephthali, aberthu-unto yr heffrod
Baal.

{1:6} ond unig aeth aml i Jerwsalem mewn gwleddoedd, fel
Roedd yn ordeiniedig-unto holl bobl Israel gan
Ordinhad edafeddog, firstfruits a rhan o ddeg o
gynyddu, gyda'r hyn a oedd yn cael eu cneifio yn gyntaf; a wyf
yn ei roi iddynt
allor i offeiriaid plant Aaron.

{1:7} y degfed rhan gyntaf yr holl gynnydd a roddais i feibion
o Aaron, a ministered yn Jerwsalem: un arall degfed rhan l
gwerthu i ffwrdd, a aeth, ac mae'n cael ei wario bob blwyddyn
ar Jerwsalem:

{1:8} a roddais-unto iddynt oedd y trydydd
cyfarfod, fel Debora oedd mam fy nhad wedi ennyn mi,
oherwydd yr oedd yn gadael yn amddifad gan fy nhad.

{1:9} ar ben hynny, pan ddof i oedran gwr,
Rwy'n briod Anna kindred hunain glofeydd, ac iddi begat
Tobias.

{1:10} a pan ydym Cynhaliwyd captives i ffwrdd i
Nineve, fy holl brethren a'r rhai a oedd o 'm kindred
oedd yn bwyta bara y Gentiles.

{1:11} ond cedwais fy hun rhag bwyta;

{1:12} oherwydd yr wyf yn cofio Duw gyda fy holl galon.

{1:13} a rhoddodd mwyaf uchel mi gras a ffafr
cyn Enemessar, fel nad oeddwn yn ei purveyor.

{1:14} ac aeth yn y cyfryngau, a gadael mewn Ymddiriedolaeth
Gabael, brawd Gabrias, ar Rages a Dinas cyfryngau deg
doniau o arian.

{1:15} awr pan oedd Enemessar yn marw, Sennacherib ei
Roedd mab yn reigned yn ei lle; Mae ei ystâd oedd yn
gythryblus, yr wyf
Nid allai fynd yn y cyfryngau.

{1:16} ac yn amser Enemessar, rhoddais alms llawer o i
fy brethren, a roddodd fy bara i'r newynog,

{1:17} a 'm dillad i y noeth: ac os gwelais unrhyw un o'r
fy farw genedl, neu fwrw am waliau Nineve, wyf claddu
ef.

{1:18} ac os oedd Sennacherib Brenin wedi rhoi TAW ar unrhyw
un, pan

yr oedd yn dod, a ffoi o Judea, yr wyf yn claddu eu privily; ar gyfer

yn ei ddicter iddo ladd llawer; ond yr oedd y cyrff heb ganfod, pan maent Gofynnwyd i King.

{1:19} a pan aeth un o Ninevites y a

cwyno imi wrth y Brenin, claddu nhw, a chuddio

fy hun; dealltwriaeth oedd yr wyf yn gofyn am gael ei roi marwolaeth, yr wyf yn tynnu'n ôl fy hun rhag ofn.

{1:20} yna oedd fy holl nwyddau rymus yn cymryd i ffwrdd,

Nid oedd unrhyw beth chwith imi, wrth ymyl fy ngwraig Anna a fy mab Tobias.

{1:21} a Mae pasio ni bum a hanner can diwrnod, cyn

Roedd dau o feibion ei ladd ef, a bu iddynt ffoi i'r mynyddoedd o Ararath; a Sarchedonus oedd ei fab yn reigned yn ei lle;

Pwy a benodir dros gyfrifon ei dad, ac dros ei holl materion, Achiacharus mab fy mrawd Anael.

{1:22} Achiacharus a intreating i mi, dychwelais i

Nineve. Yn awr Achiacharus yn cupbearer, ac yn geidwad y Signet, a stiward, a'r goruchwylydd y cyfrifon: a

Penododd Sarchedonus ef nesaf-unto ef: ac yr oedd fy

brawd y mab.

{2:1} awr pan oedd yn dod gartref unwaith eto, a 'm gwraig Adferwyd Anna-unto mi, gyda fy mab Tobias, yn y gwledd o Pentecost, sef y wledd sanctaidd o'r saith wythnosau, roedd Paratôdd cinio da imi, y lle yr wyf eistedd i fwyta.

{2:2} a pan welais digonedd o cig, dywedais wrth fy Mae'r mab, mynd a dod â pa dyn gwael soever shalt ymhél ddarganfod

o ein brethren, sydd yn cadw mewn cof yr Arglwydd; ac ise, tarry wyf

ar gyfer ymgynghoriadau ar y gweill.

{2:3} ond daeth eto, a dywedodd, tad, un o ein genedl tagu, ac yn bwrw yn y farchnad.

{2:4} yna cyn rwyf wedi blasu unrhyw GIG, dechreuais ac yn manteisio arno i ystafell nes mynd i lawr yr haul.

{2:5} yna dychwelais, a golchi fy hun, a bwyta fy cig yn drymder,

{2:6} cofio broffwydoliaeth honno Amos, fel y dywedodd ef, Bydd eich gwleddoedd droi'n alar, a phob un eich chwerthin hwnnw'n amlygu i lamentation.

{2:7} felly fy wept: ac ar ôl mynd i lawr o y

haul es a wnaed bedd, a gladdwyd ef.

{2:8} ond mae fy nghymdogion yn gwawdio mi, ac a ddywedodd, y dyn hwn

Nid oes ofn dienyddiwyd ar gyfer y mater hwn eto: sy'n ffoi i ffwrdd; ac eto, ise, mae ef burieth y meirw unwaith eto.

{2:9} yr un noson yr hefyd yn dychwelyd o gladdu, a

yn cysgu gan wal fy iard, llygredig a fy

wyneb y darganfuwyd:

{2:10} a gwyddwn nad bod yn adar y to yn y

wal, a 'm llygaid yn agored, roedd y adar y to wedi tewi cynnes

dail i 'm llygaid, a daeth Wyn yng ngolwg lofa:

ac euthum i y Ffisigwyr, ond fy helpu ni:

Tudalen Tobit 560

ar ben hynny oedd Achiacharus yn meithrin mi, tan i mi fynd i mewn i

Elymais.

{2:11} a chymerodd fy ngwraig Anna i fenywod sy'n gweithio i.

{2:12} a pan fydd hi wedi iddynt anfon yn gartref i'r perchnogion,

yn talu cyflogau ei, a rhoddwyd iddi hefyd ar wahân i yn blentyn.

{2:13} a phan mae'n oedd yn fy nhŷ, a dechreuodd grio, rwyf dweud-unto hi, o'r lle y dechreuwyd kid yw hyn? Nid ei ddwyn?

rendr i berchnogion; ar gyfer ei nid yw gyfreithlon ei fwyta unrhyw beth

y caiff ei ddwyn.

{2:14} ond atebodd arnaf, rhoddwyd ef ar gyfer rhodd mwy na cyflogau. Howbeit nid oedd yn credu iddi hi, ond ei roi i berchnogion y bade: ac yr oedd yn abashed ar ei.

Ond atebodd hi i mi, lle mae yn driw alms a câr dy gweithredoedd cyfiawn? Wele, ymhél a phawb yn câr dy waith yn hysbys.

{3:1}, yna rwy'n cael ei alaru oedd wylwch, ac yn fy nhristwch ynghylch

rhoi'r bai arnom, yn dweud,

{3:2} O Arglwydd, ymhél celf yn unig, a câr dy holl waith a'r holl câr dy

ffyrdd yn drugaredd a gwirionedd, ac mae ymhél judgest wirioneddol ac yn gyfiawn

am byth.

{3:3} Cofiwch imi, ac yn edrych arnaf, cosbi mi nid ar gyfer

fy mhechodau a ignorances, a bechodau mg tadau, sy'n

wedi sinned cyn ymgynghoriadau ar y gweill:

{3:4} ar gyfer iddynt ufuddhau na câr dy Gorchymyn: wherefore
hast ymhél inni ddarparu ar gyfer gwastraff, ac-unto caethiwed,
a

-unto marwolaeth, ac ar gyfer ddihareb o geryddu y
Cenhedloedd

o blith yr ydym gwasgaredig.

{3:5} a bellach câr dy dyfarniadau yn niferus ac yn wir: ymdrin

gyda mi yn ôl fy mhechodau a 'm tadau: oherwydd ein

wedi ychwaith nad yw cadw Gorchymyn iddynt oll, wedi
cerdded yn

gwir cyn cyhudd.

Mae {3:6} bellach felly ymdrin â mi fel y seemeth gorau-unto

ymgynghoriadau ar y gweill, ac yn gallu ennyn fy ysbryd eu
cymryd oddi wrthyf fi, fy mod

Efallai y bydd yn cael ei ddiddymu, a dod yn y ddaear: yn
broffidiol ar gyfer

mi i farw yn hytrach na byw, oherwydd clywais anghywir

reproaches, ac wedi llawer o tristwch: Felly orchymyn hynny

Bellach gellir ei ddanfôn allan o'r gofid hwn, a mynd i mewn i'r

edafeddog lle: troi nid câr dy wyneb oddi wrthyf.

Daeth {3:7} TG i basio yr un diwrnod, Ecbatane yn y ddinas
Sara cyfryngau hefyd oedd merch Raguel yn reproached
gan ei thad morynion;

{3:8} oherwydd bod hi wedi bod yn briod i saith
gwŷr, bwy Asmodeus ysbryd drwg wedi ei ladd, cyn
nhw oedd wedi bod gyda hi. Dost ymhél nad gwybod, meddai
nhw, a

hast ymhél tagu driw gwŷr? hast ymhél eisoes wedi
gwŷr saith, ychwaith wast ymhél a enwyd ar ôl unrhyw un
ohonynt.

{3:9} wherefore dost ymhél yn ein curo ar eu cyfer? os ydynt yn
farw, fynd câr dy ffyrdd ar eu hôl, gadewch i ni byth yn gweld y
cyhudd naill ai
mab neu ferch.

{3:10} Whe iddi glywed y pethau hyn, hi oedd yn iawn
sorrowful, fel y credai hi wedi tagu ei hun; ac
Dywedodd, yr wyf yn unig ferch i fy nhad, ac os gwnaf
hyn, bydd yn gwbl ddi-fai-unto ef, a dygaf ei hen
oedran â thristwch-unto y bedd.

{3:11}, yna mae hi'n rhoi'r bai arnom tuag at y ffenestr, a
dywedodd,

Celf bendithio ymhél, O Arglwydd fy Duw, ac yn driw sanctaidd
a

enw gogoneddus yn Bendigaid ac anrhydeddus am byth:
Gadewch pob câr dy

Mae gwaith ganmol hwwn am byth.

{3:12} ac yn awr, O Arglwydd, a osodais fy un i fy llygaid a fy
wyneb

tuag at ymgynghoriadau ar y gweill,

{3:13} a dweud, mynd â fi allan o'r ddaear, a gall glywed

Nid oes mwy y gwbl ddi-fai.

Mae {3:14} ymhél yn knowest, Arglwydd, yr wyf yn bur oddi
wrth bob pechod

â dyn,

{3:15} a bod byth llygredig wyf fy enw, nac enw

o fy nhad, yn y tir o 'm caethiwed: yr wyf yn unig

merch fy nhad, ganddynt ef ychwaith unrhyw blentyn yn ei

etifedd, na'r llall unrhyw ger kinsman, nac unrhyw mab iddo i
fyw, i

y gellir cadw fy hun am wraig: yn fy gwêr saith

wedi marw eisoes; a pam dylai yr wyf yn byw? ond os oes
gennych iddo, nid hwwn

y pe yn marw, ennyn rhywfaint o ystyriaeth i wedi imi,

a trueni cymerir mi a glywaf ddannod dim mwy.

{3:16} fel y clywyd y gweddïau o ddau ohonynt cyn y

Mawrhydi y Duw mawr.

{3:17} anfonwyd a chellweirus i iachau'r naill a'r llall, hynny yw,
i

i ffwrdd ar raddfa Wyn o lygaid y Tobit, ac i roi Sara

merch Raguel am wraig i Tobias fab Tobit;

ac i rwymo'r Asmodeus ysbryd drwg; oherwydd roedd hi'n
perthyn

i Tobias gan hawl i etifeddiaeth. Daeth yr amser selfsame

Tobit cartref a gofnodwyd yn ei dŷ, a Sara y

daeth merch o Raguel i lawr gan ei Siambr uchaf.

{4:1} yn y diwrnod hwnnw roedd Tobit yn cofio yr arian y mae'n

Roedd wedi ymrwymo i Gabael yn Rages cyfryngau,

{4:2} a dywedodd gyda ei hun, wedi dymuno am farwolaeth;

wherefore nid yn yn galw am fy mab Tobias wyf talwr

iddo ef yr arian cyn i mi farw?

{4:3} a pan oedd a alwodd ef, meddai ef, fy mab, pan

Yr wyf yn marw, claddu mi; ac yn casáu nid câr dy fam, ond er
anrhydedd

ei holl ddyddiau câr dy fywyd, ac yn gwneud hynny a bydd os gwelwch yn dda

iddi hi, a galaru iddi beidio.

{4:4} Cofiwch, fy mab, a welodd lawer o beryglon ar gyfer

ymgyngoriadau ar y gweill, wrth ymhél YGAC yn ei groth: a pan fydd hi'n marw,

ei gladdu gan mi yn un bedd.

{4:5} fy mab, yn cadw mewn cof yr Arglwydd ein Duw bob câr dy

diwrnod, a gadael nid câr dy ewyllys gosod pechod, neu i fynd ar draws ei

Gorchymyn: a uprightly pob câr dy fywyd hir, ac yn dilyn

Nid y ffyrdd o unrighteousness.

{4:6} ar gyfer os mae ymhél yn ymdrin yn wirioneddol, rhaid iddynt oll gwneuthurwyr prosperously

lwyddo i ymgynghoriadau ar y gweill, a i pob un ohonynt sy'n byw gyfiawn.

{4:7} rhoi alms câr dy sylweddau; a phan mae ymhél givest

ALMS, gadewch yn driw llygaid yn genfigennus, mae'r naill na'r llall yn troi câr dy wyneb oddi wrth

Bydd unrhyw tlawd, ac yn wyneb Duw nid yn troi oddi wrth

ymgyngoriadau ar y gweill.

{4:8} os mae ymhél hast digonedd roi alms yn unol â hynny: Os Mae ymhél ond ychydig, nid bod ag ofn i'w roi yn ôl y ychydig o:

Mae {4:9} i ymhél yn layest fynny yn drysor da ar gyfer thysell erbyn y dydd o reidrwydd.

Tudalen 561 Tobit

{4:10} oherwydd bod gwneud alms gyflawni o farwolaeth, a suffereth ni i ddod mewn tywyllwch dudew.

{4:11} alms yw'r rhodd da-unto oll y mae'n ei roi yn y golwg ar y rhai mwyaf uchel.

{4:12} Gochelwch rhag pob whoredom, fy mab, ac yn bennaf gwraig yr hadau o câr dy dadau, ac nid rhyfedd eu cymryd fenyw i wraig, nad yw llwyth câr dy dad: ar gyfer yr ydym plant y proffwydi, Noe, Abraham, Isaac, a Jacob: Cofiwch, fy mab, fod ein tadau o y hyd yn oed yn dechrau, mae pob un ohonynt fod yn briod wives eu hunain kindred, ac yn bendithio yn eu plant, a hadau eu Bydd yn etifeddu tir.

{4:13} bellach felly, fy mab, caru câr dy brethren, a

ffieiddio nid yn câr dy galon câr dy brethren, meibion a merched

câr dy bobl, drwy beidio â chymryd gwraig ohonynt: ar gyfer mewn balchder yn

Mae dinistr a llawer o drafferth, ac yn lewdness yn pydru a mawr eisiau: am lewdness yn y fam o newyn.

Mae {4:14} Gadewch nid cyflogau unrhyw ddyn, a chanddynt achosi

ar gyfer ymgynghoriadau ar y gweill, tarry ag ymgynghoriadau ar y gweill, ond roi iddo ei llaw: Os oes

ymhél yn gwasanaethu Duw, bydd ef hefyd yn ad-dalu hwwn: yn gochelgar fy

mab, yn holl bethau ymhél doest, ac yn ddoeth yn yr holl câr dy sgwrs.

Mae {4:15} yn gwneud hynny i unrhyw ddyn sy'n ymhél yn hatest: nid yn yfed

gwin i wneud hwwn meddw: Mae'r naill na'r llall yn gadael i fynd â meddwdod

câr dy daith cyhudd.

{4:16} o câr dy fara i'r newynog, ac o roi iddynt oll

dillad iddynt sydd yn noeth; ac yn ôl thine

digonedd roi alms: a gadael i ni driw llygaid yn genfigennus,

pan mae ymhél givest alms.

{4:17} arllwys allan câr dy fara ar gladdu y cyfiawn, ond
roi dim y drwg.

Mae {4:18} Gofynnwch Cwnsler oll yn ddoeth, ac yn casáu ni
unrhyw Cwnsler yn broffidiol.

Mae {4:19} bendith yr Arglwydd y dymuna Duw bob amser, ac
awydd iddo

y cyfarwyddir câr dy ffyrdd, a bod pob llwybr ffotograffig a

Gall Gwnsleriaid ffynnu: i Mae pob cenedl yn ôl nid
Cwnsler; ond

Mae'r Arglwydd ei hun yn giveth holl bethau da, ac mae ganddo
humbleth

y bydd ef, fel y gwnaiff; nawr felly, fy mab, cofiwch

fy Gorchymyn, nid gadewch iddynt gael eu rhoi allan o câr dy
feddwl.

{4:20} ac rwy'n awr yn arwydd hyn rwyf wedi ymrwymo deg i
maent

doniau i Gabael mab Gabrias yn Rages mewn cyfryngau.

{4:21} ac yn ofni na, fy mab, sy'n cael eu gwneud yn wael: ar
gyfer

Mae ymhél hast llawer o gyfoeth, os ymhél yn ofni Duw, ac yn
gwyro o'r holl

pechod, a gwneud hynny a dyna braf yn ei olwg.

Mae {5:1} Tobias wedyn yn ateb ac yn dweud, tad, bydd yn gwneud popeth

pethau sy'n hast ymhél â mi:

{5:2} ond sut gellir cael yr arian, gweld wn

iddo ef nid?

{5:3} yna iddo ef roi y llawysgrifen, a dywedodd-unto

ef, ceisio hwwn yn ddyn a all fynd â cyhudd, whiles wyf eto

byw, a bydd yn rhoi cyflogau ef: ac yn mynd ac yn cael y

arian.

{5:4} felly pan aeth i chwilio am ddyn, yn ei chael

Chellweirus fod yn angel.

Gwyddai {5:5} ond ef ni; a dywedodd-unto ef, Canst ymhél

mynd â mi i Rages? a knowest y lleoedd hynny ymhél yn dda?

{5:6} i bwy a dywedodd yr angel, bydd yn mynd gydag

ymgyngoriadau ar y gweill, a

gwybod y ffordd dda: ar gyfer yr wyf wedi cyflwyno ein brawd

Gabael.

Dywedodd Tobias yna {5:7}-unto ef, Tarry i mi, til dywedaf

fy nhad.

Mae {5:8} yna dywedodd-unto ef, ewch a tarry ni. Felly, aeth

mewn a dweud ei dad, Behold, yr wyf wedi canfod un sy'n
Bydd yn mynd â mi. Yna, dywedodd, ei alw-mi, y caf unto
gwybod pa tribe mae'n, ac a fod yn ddyn dibynadwy i
fynd â cyhudd.

{5:9} felly galwodd ef, ac iddo ddod i mewn, ac roedd eu
saluted

arall.

{5:10} Dywedodd wedyn Tobit-unto iddo, brawd, shew o
Pa tribe a'r teulu ymhél celf.

{5:11} i bwy a dywedodd, Dost ymhél geisio ar gyfer llwyth neu
teulu, neu yn ddyn llogi i fynd gyda câr dy fab? Yna y dywedodd
Tobit

-unto ef, byddai wn, brawd, câr dy kindred ac enw.

{5:12} yna dywedodd, yr wyf yn Azarias, mab Ananias y
mawr, ac o câr dy brethren.

{5:13} Dywedodd wedyn Tobit, ymhél celf Croeso, brawd; fod
yn

Nid awr ddig gyda mi, oherwydd yr wyf wedi holi i wybod
câr dy tribe a dymuna teulu; ar gyfer ymhél celf fy mrawd, o
stoc gonest a da: am gwn Ananias a Jonathas,

meibion y Samaias mawr, fel rydym yn mynd gyda'i gilydd i
Jerwsalem

i addoli, ac yn cynnig nghastio, ac y rhan o ddeg o y
ffrwythau; ac nid oeddent yn cael eu denu y gwall o ein
Brethren: fy mrawd, ymhél celf o stoc dda.

Mae {5:14} yn dweud wrthyf, ond pa cyflogau rhoddaf
hwwn? clefyd gwywo

ymhél drachm Mae yn berchen ar y dydd, a'r pethau
angenrheidiol, â fy un i

mab?

{5:15} Do, yn ogystal â hynny, os ydwy yn dychwelyd yn ddiogel,
bydd ychwanegu

rhywbeth i gyflogau iddynt oll.

{5:16} fel eu bod yn hapus. Yna dweud iddo Tobias,

Thyself baratoi ar gyfer y daith, a Duw yn anfon atoch da

taith. A pan roedd ei fab wedi paratoi popeth hyd y

daith, meddai ei dad, yn mynd yn ymhél â hwn dyn, a Duw,

a dwelleth yn y nefoedd, ffynnu eich taith, ac y

Angel Duw cadw yn eich cwmni. Felly aethant yn eu blaen ddau,

ac yn ci dyn ifanc gyda nhw.

{5:17} Anna ond mae ei fam yn wept, a dweud i Tobit, pam

hast ymhél eu hanfon i ffwrdd ein mab? Nid yw staff ein llaw yn mynd mewn ac allan ger ein bron?

{5:18} Nid yn farus i ychwanegu arian at arian: ond gadewch iddi fod yn

fel sbwriel mewn perthynas â 'n plentyn.

{5:19} ar gyfer hynny a chanddynt yr Arglwydd yn rhoi inni fyw gyda

Tebygaf ddigon inni.

Yna dywedodd {5:20} Tobit iddi, yn cymryd dim gofal, fy chwaer; ef

Rhaid dychwelyd mewn diogelwch, ac yn driw llygaid rhaid ei weld.

{5:21} ar gyfer fydd yr angel da yn ei gadw cwmni, a

Bydd ei daith yn ffyniannus, a rhaid iddo ddychwelyd yn ddiogel.

Tudalen Tobit 562

{5:22} yna gwnaeth ben o yn wylo.

{6:1} ac wrth iddynt fynd ar eu taith, daeth y noson i afon Roedd Tigris, ac yn eu cyflwyno yno.

{6:2} a pan aeth y dyn ifanc i lawr i olchi

ei hun, mae'r pysgod leaped allan o'r afon, a byddai wedi devoured ef.

Mae {6:3} yna dywedodd yr angel-unto ef, yn cymryd y pysgod. Ac

Mae dyn ifanc a osodwyd ddal y pysgod, a dynnodd ei dir.

{6:4} i bwy a dywedodd yr angel, agor y pysgod, a chymryd y galon a yr afu ac yn ddigon haerllug, a'u rhoi i yn ddiogel.

Roedd {6:5} fel y gwnaeth y gŵr ifanc fel yr angel wedi ennyn ef;

a pan maent wedi rhost y pysgod, oedd ei fwyta: yna maent Aeth y ddau ar eu ffordd, til, tynnodd ger Ecbatane.

{6:6} wedyn y dyn ifanc wedi dweud wrth yr angel, brawd Azarias, pa ddefnydd yn y galon ac yr afu ac ICT o y pysgod?

{6:7} a dywedodd-unto ef, cyffwrdd y galon ac yn y

afu, os mae'r diafol neu ysbryd drwg yn drafferth unrhyw un, mae'n rhaid inni wneud

mwg ohoni cyn y dyn neu y ddynes, a'r blaid

fydd dim mwy dadleuol.

{6:8} coden, mae'n dda i anoint ddyn y mae ganddynt

Wyn yn ei lygaid, ac mae'n rhaid ei unioni.

{6:9} pan maent yn dod yn agos at Rages,

{6:10} yr angel Dywedodd y dyn ifanc, brawd, diwrnod

Rhaid inni gyflwyno gyda Raguel, pwy yw câr dy gefnder; Mae ganddo hefyd ganddynt

merch unig un, o'r enw Sara; Bydd yn siarad ar ei chyfer, bod hi Gall rhoi hwn yn wraig.

{6:11} ar gyfer i'r cyhudd Tebygaf hawl ei appertain, gweld ymhél dim ond celf o ei kindred.

{6:12} a morwyn y mae deg a doeth: bellach felly glywed

a mi, a siarad â thad; a phan fydd yn dychwelyd o

Rages bydd inni ddathlu priodas: ar gyfer gwn hynny

Ni all Raguel iddi briodi i un arall yn ôl y gyfraith o

Moses, ond ei fod yn euog o farwolaeth, oherwydd yr hawl i

Tebygaf etifeddiaeth yn hytrach yn ymwneud â thagiau hwn nag i unrhyw un arall.

{6:13} yna atebodd y dyn ifanc yr angel, mae gennyf

clywed, brawd Azarias oes ganddynt morwyn hwn wedi'i roi i

saith dyn, sydd i gyd yn marw yn y Siambr i briodi.

{6:14} ac yn awr yr wyf yn unig fab fy nhad, ac yr wyf

ofn, rhag ofn i mi os af I mewn-unto hi, yn farw, fel y llall cyn: ar gyfer

Mae ysbryd drwg câr hi, a hurteth unrhyw gorff, ond y rhai

a ddaw-unto hi; wherefore ofnaf hefyd rhag ofn i mi farw, a

dod â bywyd fy nhad a fy mam i mi oherwydd y
difrifol â thristwch: oherwydd bod ganddynt unrhyw mab arall i
gladdu iddynt.

{6:15} wedyn dywedodd yr angel-unto ef, Dost ymhél yn
Cofiwch y praeseptau a rhoddodd câr dy dad cyhudd, hwnnw
ichi

shouldest briodi gwraig o driw hunain kindred? wherefore
glywed fi, O fy mrawd; ar gyfer hi, rhoddir hwnn i wraig;
a gwneud ymhél dim cyfrif yr ysbryd drwg; ar gyfer hwn un peth
noson hi, rhoddir hwnn yn briodas.

{6:16} a pan yn ymhél shalt dod i briodas

Siambwr, ymhél shalt gymryd cyfres y Lludw persawr, a gosod
shalt

arnynt rai o'r galon a'r afu pysgod, a shalt
mwig gyda ei wneud:

{6:17} a bydd y diafol yn aroglu, a ffoi i ffwrdd, ac

erioed wedi dod eto unrhyw mwy: ond pan shalt ymhél yn dod i

Mae hi, codi fyny ddau ohonoch, ac yn gweddïo i Dduw sydd
tosturiol,

Pwy fydd wedi biti arnoch, ac arbed i chi: ofni nad, hi yw'r
penodi-unto hwnn o'r dechrau; a chewch shalt

cadw hi, a rhaid iddi fynd gyda cyhudd. Ar ben hynny imi
Mae'n debyg y bydd hi'n dwyn cyhudd plant. Bellach pan Tobias
Roedd clywed y pethau hyn, dywedodd ei fod yn ei charu, a
oedd yn ei galon
fo'n ymuno â hi.

{7:1} a pan maent yn dod i Ecbatane, daeth
i'r tŷ Raguel, a Sara wedi cyfarfod â hwy: ac ar ôl iddynt
yr oedd saluted arall, byddai'n dod â hwy i mewn i'r tŷ.

Mae {7:2} yna dywedodd Raguel i ag Edna ei wraig, sut fel hyn
yn

dyn ifanc i Tobit fy nghefnder!

Gofynnodd {7:3} a Raguel iddynt, o'r lle y dechreuwyd yr ye,
Brethren? I bwy roeddent yn dweud, yr ydym o feibion yr
Nephthalim, sef captives yn Nineve.

{7:4} yna dywedodd iddynt, wyddoch et Tobit ein

kinsman? A dywedasant, gwyddom iddo. Yna ef, yn dweud ei
fod yn

mewn iechyd da?

{7:5} a dywedasant, ei fod yn fyw, ac mewn iechyd da:

a dywedodd Tobias, mae'n fy nhad.

Mae {7:6} yna Raguel leaped fyny, a chusanu ef, a wept,

{7:7} a bendithio ef, a dywedodd-unto ef, ymhél celf y mab yn ddyn gonest a da. Ond pan oedd clywed y Tobit yn ddall, yr oedd sorrowful, ac wept.

{7:8} ac yn yr un modd ag Edna ei wraig a'i Sara ei ferch wept. Ar ben hynny roedd diddanu eu hwynebaw; ac ar ôl bod wedi iddynt gael eu lladd hwrdd y ddiadell, maent yn gosod storfa cig

ar y Bwrdd. Yna dweud Tobias chellweirus, brawd Azarias, siarad am y pethau hynny a didst ymhél yn siarad yn y ffordd, a gadael y busnes hwn eu hanfon.

{7:9} fel y mater gyda'r Raguel, byddai'n cyfathrebu: a

Mae Raguel yn dweud i Tobias, bwyta ac yfed, a gwneud llawen:

{7:10} ar gyfer mae'n cyfarfod hwnnw ymhél shouldest briodi fy merch: Serch hynny bydd ddatgan-unto hwnnw y gwir.

{7:11} yr wyf wedi rhoi fy merch yn briodas te saith dynion, a fu farw y noson honno Daeth-unto hi:

Serch hynny, ar gyfer y presennol yn llawen. Ond dywedodd Tobias, byddaf yn

dim bwyta yma, til Rydym yn cytuno ac yn rhegi un i un arall.

{7:12} Raguel dweud, yna mynd â hi o hyn ymlaen

yn ôl y modd, ar gyfer celf ymhél chefnder, ac mae hi'n thine, a rhoi i Dduw tosturiol chi llwyddiant da yn yr holl pethau.

{7:13} yna galwodd Sara ei ferch, a daeth hi

Mae ei thad, ac ef â hi gan y llaw, a rhoddodd hi i fod yn gwraig i Tobias, ddweud, Behold, mynd â hi ar ôl y gyfraith o Moses, ac yn ei arwain i ffwrdd i câr dy dad. A dywedodd ei fod yn ffodus

iddynt;

{7:14} a elwir ag Edna ei wraig, a gymerodd papur, a oedd ysgrifennu offeryn cyfamodau, ac i selio ei.

{7:15} yna dechreuon nhw i fwyta.

Tudalen 563 Tobit

{7:16} ar ôl Raguel o'r enw ei wraig ag Edna, a dywedodd-unto hi, chwaer, paratoi Siambr arall, a dod â hi yn thither.

{7:17} y pan fydd hi wedi gwneud ag oedd wedi ei bidden hi, Daeth hi hi â phetai: Roedd hi yn wept, a derbyniodd y dagrau ei merch, a dywedodd-unto hi,

{7:18} gysur da, fy merch; yr Arglwydd o

rhoi nefoedd a'r ddaear hwwn joy câr dy tristwch ar gyfer hyn:
o

cysur da, fy merch.

{8:1} a pan maent wedi supped, daeth â Tobias
-unto hi.

{8:2} ac fel yr aeth ef, ei fod yn cofio y geiriau o
Chellweirus, ac â chyfres y Lludw y persawr, a'u rhoi i'r
galon a'r afu pysgod hynny daw'r, a mwg
hynny.

Mae {8:3} y sy'n aroglu pan oedd yr ysbryd drwg yn aroglu'n,
Roedd ef yn ffoi i rannau mwyaf o'r Aifft, ac yn sicr yr angel
ef.

{8:4} ac ar ôl hynny byddant yn ddau yn cau mewn gyda'i gilydd,
Tobias yn codi allan o'r gwely, a dywedodd, chwaer, yn codi, a
gadewch inni
gweddïo na fyddai Duw trueni ni.

Mae {8:5} wedyn dechreuodd Tobias dweud, bendithio celf
ymhél, O Dduw

ein tadau, a bendithio yw câr dy enw sanctaidd a gogoneddus
ar gyfer

erioed; Gadewch y nefoedd bendith cyhudd, a câr dy holl
greaduriaid.

{8:6} ymhél madest Adam, a gavest ef noswyl ei wraig

ar gyfer cynorthwy-ydd ac arhosiad: ohonynt Daeth dynolryw:
Mae ymhél hast

Dywedodd, nid yw'n dda y dylai dyn fod yn unig; Gadewch inni
wneud

-unto ef fel cymorth-unto ei hun.

{8:7} a bellach, O Arglwydd, yn mynd yn hyn fy chwaer ar gyfer
lush

ond uprightly: felly diolch byth ordain y gallai ydym
yn oed gyda'i gilydd.

{8:8} a dywedodd gydag ef, Amen.

{8:9} er mwyn iddynt gysgu y noson honno. A Raguel yn codi, a
Aeth a wnaed bedd,

{8:10} ddweud, yr wyf yn ofni rhag ofn iddo fod hefyd yn marw.

{8:11} ond pan oedd Raguel i ei dŷ,

{8:12} Dywedodd-unto ei wraig ag Edna. Anfon un o'r
morynion,

a gadewch iddi weld boed ef yn fyw: Os nad yw, yn y byddwn
Gall gladdu ef, ac oes dyn yn gwybod hynny.

{8:13} fel y morwyn wedi agor y drws, ac aeth yn, a
dod o hyd iddynt yn cysgu,

{8:14} a ddaeth ymlaen, a dweud wrthynt ei fod yn fyw.

{8:15} Mae yna Raguel yn canmol Duw, ac a ddywedodd, Duw O, ymhél

celfyddyd deilwng i'w ganmol, gyda phob clod pur a sanctaidd;

Felly gadewch Seintiau câr dy ganmol hwwn â câr dy holl greaduriaid; ac

Gadewch holl angylion driw ac mae thine ethol ganmol hwwn am byth.

{8:16} ymhél celf i'w ganmol, ar gyfer hast ymhél wedi gwneud i mi

llawen; ac nid yw hynny'n dod i mi ac yr oeddwn yn amau; ond hast ymhél delio â ni yn ôl câr dy fawr drugaredd.

{8:17} ymhél celf i'w ganmol am hast ymhél wedi

dau a oedd yr unig blant begotten o drugaredd eu

tadau: grant iddynt drugaredd, O Arglwydd, a gorffen eu bywyd mewn

lechyd gyda llawenydd a drugaredd.

{8:18} Roedd yna Raguel yn bade ei weision i lenwi y bedd.

{8:19} a cadwodd y wledd briodas pedwar diwrnod ar ddeg.

{8:20} ar gyfer cyn diwrnod y briodas oedd wedi gorffen,

Raguel wedi dweud-unto iddo dyngu llw, gan y dylai nad

gwyro til oedd y pedwar diwrnod ar ddeg o'r briodas wedi dod i ben;

{8:21} ac yna dylai gymryd hanner ei nwyddau, a fynd i mewn diogelwch i dad; ac y dylai gweddill pan oeddwn a fy ngwraig wedi marw.

Mae {9:1} yna Tobias chellweirus wedi galw, a dywedodd-unto ef,

{9:2} brawd Azarias, fynd gyda hwn yn was, a dau camelod, a mynd i Rages cyfryngau i Gabael, a dod â mi arian, a dod ag ef at y briodas.

Oes ganddynt {9:3} ar gyfer Raguel tyngu llw nid rhaid af yn groes.

Mae {9:4} ond fy nhad yn counteth diwrnod; ac os tarry fy hir, Bydd yn flin iawn.

Mae {9:5} felly chellweirus aeth, a cyflwyno gyda Gabael, a Rhoddodd ef y llawysgrifen: Mae sy'n cyflwyno bagiau Roedd wedi'i selio ar, ac yn rhoi iddo.

{9:6} ac yn gynnar yn y bore a aethant yn eu blaen ddau gyda'i gilydd, a daeth at y briodas: a Roedd Tobias yn bendithio ei

ei wraig.

Bob dydd cyfrif Tobit drwy {10:1} yn awr ei dad: a pan diwrnod y daith wedi dod i ben, a daethant ni,

Dyweddodd {10:2} yna Tobit, maent yn cael eu cadw? neu yn Gabael

marw, ac nid yw oes dyn i roi yr arian iddo?

{10:3} felly yr oedd yn flin iawn.

{10:4} yna dywedodd ei wraig-unto ef, mae fy mab yn marw, gweld ef stayeth yn hir; ac mae hi wedi dechrau wail ef, a dywedodd,

{10:5} bellach wyf yn gofalu am ddim, fy mab, ers wyf wedi gosod

hwwn yn mynd, y golau o lygaid lofa.

{10:6} i bwy Dywedodd Tobit, gynnal câr dy heddwch, cymryd dim gofal,

am ei fod yn ddiogel.

Dyweddodd {10:7} ond hi, dal câr dy heddwch, a mi twyllo ni;

Mae fy mab yn marw. Ac aeth allan bob dydd ar y ffordd

y mae yn mynd, a oedd yn bwyta dim cig ar y dydd, a

wedi peidio noson gyfan nid i bewail mab Tobias, tan y

pedwar diwrnod ar ddeg y briodas oedd wedi dod i ben, a

Raguel

wedi tyngu y dylai ei wario yno. Yna dywedodd Tobias i

Raguel, gadewch i mi fynd, fy nhad a 'm mam yn edrych na

mwy i 'm gweld.

Mae {10:8} ond ei dad yng nghyfraith dweud-unto ef, Tarry gyda mi,

a bydd yn anfon at câr dy dad, a rhaid iddynt ddatgan-unto iddo sut mae pethau'n mynd ag ymgynghoriadau ar y gweill.

Dywedodd {10:9} ond Tobias, Rhif; ond gadewch i mi fynd i fy nhad.

{10:10} Mae yna Raguel gododd, ac a roddodd iddo'r Sara ei wraig,

a hanner ei nwyddau, gweision, a gwartheg, ac arian:

Tobit Tudalen 564

{10:11} a bendithio iddynt, gan eu hanfon i ffwrdd, dweud, Duw y nefoedd yn rhoi eich siwrnai lewyrchus, fy mhlant.

{10:12} a dywedodd ei ferch, i anrhydeddu câr dy dad a câr dy fam yng nghyfraith, sydd bellach yn câr dy rieni, yr wyf Efallai y bydd clywed adroddiad da o ymgynghoriadau ar y gweill. Ac roedd ei chusanu ei. Ag Edna hefyd

Dywedodd i Tobias, yr Arglwydd o'r nefoedd yn adfer cyhudd, fy Annwyl

brawd, a grant sydd efallai yn gweld câr dy blant o fy

merch Sara cyn fy marw, efallai y bydd yr wyf yn llawenhau cyn y

Weld yr Arglwydd:, yr wyf yn ymrwymo fy merch-unto hwwn arbennig

Ymddiriedolaeth; lle yn ei wneud nid yn erfyn ei drygioni.

{11:1} canmol ar ôl y pethau hyn Tobias yn mynd ei ffordd,

Duw ei fod wedi rhoi iddo siwrnai lewyrchus, a

bendithio Raguel ac ag Edna ei wraig, a aeth ar ei ffordd til

Tynnodd maent ger-unto Nineve.

Dywedodd {11:2} yna chellweirus i Tobias, mae ymhél yn knowest,

brawd, sut ymhél didst adael câr dy dad:

{11:3} Gadewch inni brys dyladwy cyn câr dy wraig, a pharatoi y tŷ.

{11:4} a chymryd yn driw llaw coden y pysgod. Felly maent

Aeth eu ffordd, ac aeth y ci ar ei ôl.

Eisteddodd Anna bellach {11:5} edrych tuag at y ffordd ar gyfer ei mab.

{11:6} a pan roedd hi yn espied iddo ddod, dywedodd ef

tad, Behold, câr dy nesaf mab, a dyn a aeth â

ef.

Yna dywedodd {11:7} chellweirus, gwn, Tobias, câr dy dad

Bydd yn agor ei lygaid.

{11:8} felly ymhél yn anoint ei lygaid â coden, a cael eu pigo hynny, rhaid iddo rwbio, ac yn y Wyn Bydd gostyngiad i ffwrdd, ac iddo fe weld cyhudd.

Mae {11:9} yna Anna rhedeg ymlaen, a syrthio ar wddf y hi mab, a dywedodd-unto ef, yr wyf wedi gweld cyhudd, fy mab, yn gweld

o hyn ymlaen yr wyf yn fodlon marw. Ac y maent yn wept ddau.

{11:10} Tobit aeth ymlaen tuag at y drws, a baglu: ond rhedodd fab-unto ef,

{11:11} a dechreuodd ei dad: a strake AU o y coden ar lygaid ei dadau, ddweud, fod gobaith da, fy nhad.

{11:12} a pan ddechreuodd ei lygaid i CAMPUS, roedd ei rwbio iddynt;

{11:13} a Wyn y pilled oddi wrth y corneli ei lygaid: a pan welodd ei fab, syrthiodd ar ei wddf.

{11:14} a dywedodd ei fod yn wept, a chelf dywedais, Bendigaid ymhél, O Dduw,

a bendithio yw câr dy enw am byth; a gwyn eu holl thine angylion sanctaidd:

{11:15} hast ymhél yn scourged, a hast yn cymryd trueni mi: am, weld, gwelaf fy mab Tobias. Ac aeth ei fab

llawenydd, a dywedodd wrth ei dad y pethau mawr a oedd a ddigwyddodd iddo yn y cyfryngau.

{11:16} aeth yna Tobit allan i ddiwallu ei ferch yng nghyfraith wrth giât y Nineve, llawenydd ac yn canmol Duw: a byddant a gwelais ef yn mynd marvelled, oherwydd ei fod wedi cael ei golwg.

{11:17} Rhoddodd Tobias ond diolch ger eu bron, oherwydd Roedd gan Dduw drugaredd arno ef. A phan ddaeth ger Sara ei merch yng nghyfraith, yn bendithio hi ddweud, ymhél celf Croeso,

merch: bendithio Duw, a chanddynt dwyn cyhudd-unto inni, a Bendigaid câr dy dad a câr dy fam. Ac yr oedd llawenydd Ymhlith ei holl brethren a oedd ar Nineve.

{11:18} a Achiacharus, a Nasbas mab ei frawd,

Daeth:

{11:19} priodas a Tobias cedwid saith diwrnod gyda llawenydd mawr.

Mae {12:1} yna Tobit o'r enw ei fab Tobias, a dywedodd-unto wrtho, fy mab, gweler y dyn y mae ei gyflogau, a aeth yn gydag ymgynghoriadau ar y gweill, a rhaid ichi roi iddo mwy.

Dyweddodd Tobias a {12:2}-unto ef, O dad, mae'n dim niwed i mi roi iddo hanner y pethau hynny sydd wedi dod â:

{12:3} ar gyfer oes ganddynt â mi eto i ymgynghoriadau ar y gweill mewn diogelwch, a

gwneud cyfan fy ngwraig, a ddaeth â mi yr arian, a

yn yr un modd gwella ymgynghoriadau ar y gweill.

Dyweddodd {12:4} yna yr hen ddyn, mae'n ddyledus-unto ef.

Mae {12:5} fel y galwodd yr angel, a dyweddodd-unto ef, yn cymryd

hanner y gwna dwyn a mynd i ffwrdd yn ddiogel.

{12:6} ac yna cymerodd eu ddau oddi wrth ei gilydd, a dyweddodd-unto iddynt,

Bendith Duw, ganmol, a chwyddo ef a ganmol ar gyfer

y pethau a chanddynt wedi'i wneud-unto ydych yn gweld yr holl

Mae hynny yn byw. Mae'n dda i ganmol Duw, a exalt ei enw ef, a

Anrhydeddus i shew ymlaen y gwaith o Dduw; Felly, yn na slac i'w ganmol.

{12:7} yn dda i gadw cyfrinach y Brenin, ond mae'n agos

yn anrhydeddus i ddatgelu'r gwaith Duw. Wneud hynny a dyna

Bydd da, a dim drwg yn cyffwrdd chi.

{12:8} gweddi yn dda gyda ymrydio ac alms a chyfiawnder i. Ychydig gyda chyfiawnder i yn well na llawer gyda unrighteousness. Mae'n well rhoi alms nag i osod Aur:

{12:9} alms gyflawni o farwolaeth, a rhaid clirio i ffwrdd Mae pob pechod. Rhai sy'n arfer alms a chyfiawnder i Bydd yn llawn bywyd:

{12:10} ond maent y pechod yn elynion i bywyd eu hunain.

{12:11} yn sicr byddaf yn cadw agos dim oddi wrthyf. Ar gyfer fy

Dywedodd, yn dda i gadw cyfrinach y Brenin, ond ei fod yn agos Roedd yn anrhydeddus i ddatgelu'r gwaith Duw.

{12:12} bellach felly, pan ymhél didst weddio, a Sara câr dy merch yng nghyfraith, oedd yn dwyn y coffa o eich gweddïau cyn yr un sanctaidd: ac wrth ymhél didst gladdu y marw, yr oeddwn gyda hwn yn yr un modd.

{12:13} a phan ymhél didst ni oedi i godi, a gadael iddynt oll swper, i fynd ac i dalu am y marw, câr dy weithred dda

Nid oedd cuddio oddi wrthyf: ond yr oeddwn gydag ymgynghoriadau ar y gweill.

{12:14} a awr oes ganddynt Duw yn anfon ataf i iachau'r hwwn a Sara

câr dy merch yng nghyfraith.

{12:15} yr wyf chellweirus, un o'r saith angylion sanctaidd, bresennol y gweddïau y Seintiau, ac sy'n mynd a

Tudalen Tobit 565

allan cyn gogoniant yr un sanctaidd.

{12:16} yna yn ddau cythryblus, ac wedi disgyn eu wynebâu: am eu bod yn ofni.

{12:17} ond dywedodd-unto, ofn ni, am y bydd yn mynd dda gyda chi; canmol Duw felly.

{12:18} i na o unrhyw blaid i mi, ond gan y bydd o ein Duw yn dod; wherefore ganmol am byth.

{12:19} holl dyddiau hyn oedd yn ymddangos-unto chi; ond fe wnes I

bwyta nac yfed, ond ye oedd gweld gweledigaeth.

Mae {12:20} bellach felly roi diolch Duw: ar gyfer af hyd at iddo anfon ataf; ond ysgrifennu holl bethau sy'n cael eu gwneud yn

llyfr.

{12:21} a pan gododd, gwelsant ef dim mwy.

{12:22} yna cyfaddefodd maent mawr a rhyfeddol
gwaith Duw, a sut oedd yr angel yr Arglwydd yn ymddangos
-unto iddynt.

Mae {13:1} yna Tobit ysgrifennu gweddi o lawenhau, a
dywedodd,

Bendigaid fod Duw yn y liveth am byth, ac yn bendithio ei fod
y Deyrnas.

{13:2} ef felltith, a chanddynt drugaredd: Mae ef leadeth
i lawr i uffern, a bringeth eto: Nid oes unrhyw rai sy'n
Gall osgoi ei law.

Mae {13:3} gyfaddef iddo cyn y Gentiles, ye plant o
Israel: am oes ganddynt wedi'u gwasgaru ein mysg.

Mae yno {13:4} ddatgan ei fawredd, a ganmol ef o'r blaen
pob byw: am ei fod yn ein Arglwydd, ac ef yw y Duw ein
Dad am byth.

{13:5} ac ef yn scourge inni ar gyfer ein anghyfiawnder, a bydd
yn

Mae drugaredd eto, a bydd ein casglu allan o'r holl
genhedloedd,

o blith ef ganddynt gwasgaru inni.

{13:6} Os ydwy yn galluogi iddo ef â'ch holl galon, ac â

yna bydd eich cof cyfan, a llawer uprightly ger ei fron,
Mae'n troi-unto chi, ac na fyddwn yn cuddio ei wyneb oddi
wrthych.

Felly i weld beth y bydd ef ei wneud gyda chi, a gyfaddef iddo
gyda eich genau cyfan, a chanmol yr Arglwydd gallai'r, a
ganmol y Brenin bythol. Yn y tir o 'm caethiwed I wneud
ganmol, ac yn datgan ei nerth a Mawrhydi i sinful
cenedl. O Mae et pechaduriaid, troi a gwneud cyfiawnder cyn
iddo: a

a all ddweud os bydd yn derbyn chi, ac wedi drugaredd arnoch
chi?

Bydd {13:7} imi ganmol fy Duw, a rhaid canmol fy enaid y
Brenin nefoedd, a bydd llawenhau yn ei fawredd.

{13:8} osod holl ddynion siarad, a gadael i gyd ganmol am ei
chyfiawnder i.

{13:9} O Jerwsalem, y ddinas sanctaidd, bydd ef scourge
ymgyngoriadau ar y gweill ar gyfer

Mae câr dy blant yn gweithio, a gaiff drugaredd unwaith eto ar
y meibion

o righteous.

{13:10} canmol yr Arglwydd, am ei fod yn da: a chanmoliaeth
y Brenin edafeddog, a allai ei Tabernacl fod yn buileded mewn

ymgyngoriadau ar y gweill eto gyda llawenydd, ac yn caniatáu iddo wneud llawen yno mewn ymgynghoriadau ar y gweill rhai sy'n captives, ac wrth eu bodd mewn ymgynghoriadau ar y gweill ar gyfer rhai erioed y yn ddiflas.

{13:11} Bydd llawer o genhedloedd yn dod o hyd i enw'r rhoddion Duw Arglwydd gyda rhoddion yn eu dwylo, hyd yn oed i y

Brenin nef; Bydd bob cenhedlaeth ganmol hwnn â chryn llawenydd.

{13:12} felltithio ydyn nhw sy'n casáu ymgynghoriadau ar y gweill, ac yn bendithio

Bydd pob un sy'n caru hwnn am byth.

{13:13} Rejoice ac yn falch ar gyfer plant y cyfiawn:

Bydd yn cael ei chasglu at ei gilydd, a bydd bendith yr Arglwydd o ychydig.

{13:14} O bendithio ydyn nhw sy'n caru cyhudd, am y rhaid iddynt

ymlawenhau yn câr dy heddwch: Gwyn eu byd nhw sydd wedi bod yn

sorrowful ar gyfer pob câr dy felltith; ar gyfer eu bydd llawenhau ar gyfer ymgynghoriadau ar y gweill,

pan wedi eu gweld bob câr dy ogoniant, a bydd yn falch am byth.

Mae {13:15} gadewch fy enaid bendith Duw y Brenin mawr.

{13:16} Rhaid cronni ar gyfer Jerwsalem gyda sapphires a emeralds a precious stone: câr dy muriau a'r tyrau a murfylchau ag aur pur.

{13:17} a rhaid paratoi'r strydoedd Jerwsalem gyda Beryl a dolur llygad a cherrig o Ophir.

{13:18} a holl ei strydoedd yn dweud, Alleluia; ac maent Rhaid canmol ef, Bendigaid, yn eu Duw, a chanddynt canmol am byth.

Gwnaeth {14:1} felly Tobit ben canmol Duw.

{14:2} ac yr oedd wyth a hanner can mlynedd yn hen pan y collodd ef

ei olwg, a adferwyd iddo ar ôl wyth mlynedd: a

Rhoddodd alms, ac roedd ef yn cynyddu mewn ofn Duw Arglwydd,

a gafodd ei ganmol.

{14:3} a pan oedd oed iawn, galwodd ei fab, a

meibion ei fab, ac a ddywedodd wrtho, fy mab, câr dy

plant; ar gyfer, weld, oed yr wyf, ac yr wyf yn barod i wyro allan

bywyd hwn.

Aiff {14:4} yn y cyfryngau fy mab, ar gyfer credaf yn sicr rhai

pethau sy'n Jonas spake proffwyd o Nineve, a bydd

disodli; a fydd hynny ar gyfer heddwch amser braidd yn

Cyfryngau; Dywedodd ac y bydd ein brethren yn gorwedd yma
ac acw yn y ddaear

tir da hwnnw: a Jerwsalem a fydd llwm, a

Bydd y Tŷ Duw yn ei llosgi, a bydd yn llwm

am amser;

{14:5} a hynny eto bydd Duw drugaredd arnynt, a

dod â hwy eto yn y tir, lle bydd adeiladu

y Deml, ond ni fyddwn yn hoffi y cyntaf, hyd nes yr amser o'r
oedran hwnnw

eu cyflawni; ac ar ôl hynny maent yn dychwelyd o'r holl leoedd
o

eu caethiwed, ac adeiladu Jerwsalem gloriously, ac y

Bydd adeiladu tŷ Duw ynddo am byth gyda gogoneddus

adeiladu, fel yr y proffwydi wedi siarad ohoni.

{14:6} a bydd holl genhedloedd droi, ac ofni Duw Arglwydd

wirioneddol, a rhaid claddu eu dod ynghyd.

{14:7} felly bydd holl genhedloedd yn canmol yr Arglwydd, ac yn ei bobl

Rhaid cyfaddef bydd Duw, ac yr Arglwydd yn exalt ei bobl; ac

Bydd rhai sy'n caru Duw yr Arglwydd mewn gwirionedd a chyfiawnder

ymlawenhau, shewing drugaredd i ein brethren.

{14:8} ac yn awr, fy mab, gadael allan o'r Nineve, oherwydd

y pethau hynny y bydd y Proffwyd Jonas spake siawns

yn dod i basio.

Tudalen Tobit 566

{14:9} ond ymhél yn cadw y gyfraith ac yn y Gorchymyn, a shew thyself tosturiol a chyfiawn, y gall fynd yn dda gydag ymgynghoriadau ar y gweill.

{14:10} a mi gladdu ffordd deilwng, a câr dy fam gyda mi;

ond tarry mwyach yn Nineve. Cofiwch, fy mab, sut

Deliodd aman Achiacharus y magwyd ef, sut allan o

golau daeth ag ef i mewn i dywyllwch, a sut roedd yn gwobrwyo

gydag ef eto: eto achubwyd Achiacharus, ond roedd y llall wedi ei

gwobrwyo: ar gyfer aeth i lawr i dywyllwch. Rhoddodd Manasses

ALMS, a dianc rhag y maglau marwolaeth sydd wedi eu gosod ar gyfer

ef: ond Aman yn syrthio i'r fagl, a fu farw.

{14:11} wherefore awr, fy mab, ystyried pa alms

dewis doeth, a sut y Tebygaf chyfiawnder i gyflawni. Pan yr oedd ganddo

dweud y pethau hyn, rhoddodd fyny anghyfannedd yn y gwely, sy'n cael ei

gant ac wyth a hanner can mlwydd oed; a dywedodd iddo gladdu ef

Anrhydeddus.

{14:12} a pan oedd Anna ei fam yn marw, gan iddo gael ei gladdu

hi â'i dad. Ond roedd Tobias yn ymadael â'i wraig a

plant i Ecbatane i Raguel ei dad yng nghyfraith,

{14:13} lle daeth hen gydag anrhydedd, a dywedodd iddo gladdu

Mae ei dad a mam yng nghyfraith yn anrhydeddus, ac etifeddodd

eu sylwedd, a Tobit ei dad.

{14:14} a bu farw yn Ecbatane yn y cyfryngau, sy'n cael ei

gant a saith a ugain oed.

{14:15} ond cyn ei farw iddo glywed o ddinistrio

Nineve, a gymerwyd gan Nabuchodonosor a

Assuerus: a cyn ei farwolaeth Roedd ef oedd yn llawenhau dros
Nineve.

APOCRYPHA

TOBIT O FEIBL Y BRENIN 1611

www.Scriptural-Truth.com